

men det må der altså være i befolkningens øjne. Jeg tror, den del af befolkningen, som i valgkampe lytter til, at folketingspolitikere lover velfærd på en masse områder, som administreres i kommuner og amter, må have svært ved at forstå, at Folketinget ikke vil foretage en ordentlig prioritering.

Og til den anden del, om sanktionerne: Jamen det er jo sådan et spørgsmål, hvor finansministeren selvfølgelig, hvis han har flertallet til det her i Folketinget, reelt har magt til at gribe ind over for kommunerne. Reelt er knortekæppen der, som har været fremme i diskussionen tidligere. Den er der. Det er muligt, at den ligger under bordet, og det er også muligt, at den er så stor, at den slet ikke behøver at blive taget frem, men den er der.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslag til vedtagelse nr. V 67 af Jes Lunde (SF) (se foran) forkastedes, idet 20 stemte for (SF, DF og EL), 73 imod (S, V, KF, RV og FRI); 4 (CD og KRF) stemte hverken for eller imod.

Hermed sluttede forespørgslen.

Den næste sag på dagsordenen var:

11) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 135:

Forslag til folketingsbeslutning om opfordring til at trække aktstykke nr. 190 om indgåelse af forlig med Den Danske Bank i den færøske banksag tilbage fra Finansudvalget.

Af Frank Aaen (EL) og Søren Kolstrup (EL).
(Fremsat 30/3 2000).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Finansministeren (Mogens Lykketoft):

Jeg skal opfordre Folketinget til at afvise dette beslutningsforslag.

Vi har selvfølgelig fra regeringens side gjort os grundige overvejelser, før vi skred til at lave

et forlig med Den Danske Bank, der stopper retssagen. I vores overvejelser har vi, som vi skal, søgt råd hos statens advokat, hos Kammeradvokaten, som har tilrådet dette forlig, som i øvrigt er i overensstemmelse med en meget normal praksis ved forretningsmæssige tvistigheder, der skal afgøres civilt ved domstolene.

Jeg skal kun tilføje nogle enkelte bemærkninger om, hvordan det aktstykke, vi har fremlagt om forliget, og forliget selv forholder sig til de forhandlinger, som vi i 1998 havde med Færøernes landsstyre.

Ved den lejlighed eftergav vi som led i en samlet sanering af den færøske økonomi 900 mio. kr. i gæld til den danske stat. Der blev ikke ved den lejlighed foretaget nogen opgørelse, vurdering eller forsøg på samme med hensyn til, hvad der kunne tilskrives banksagen, endsi-ge hvilke økonomiske muligheder der lå i en fortsættelse af banksagen, men der blev alene aftalt, at den færøske stats og Finansieringsfondens krav overgik til den danske stat, som så skulle videreføre retssagen mod Den Danske Bank og søge at nå et passende resultat.

Jeg skal også sige i den forbindelse, at de meget store tal, som Færøerne lagde ud med, da sagen oprindeligt blev rejst af landsstyret, aldrig i mine øjne har haft nogen form for realisme i sig.

Så forliget her bygger selvfølgelig på et skøn, en vurdering af vore muligheder for at få et større udbytte til statskassen ved en meget langvarig, og jeg gentager en meget langvarig proces, som ikke ville være afsluttet de første år, i forhold til at lave en forligsmæssig løsning. Det har vi vurderet, det har vi vurderet sammen med vores advokat. Derfor aktstykket, og derfor regeringens opfordring til Folketinget om at afvise beslutningsforslaget.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jeg læste på Ritzau i aftes, at direktøren for Den Danske Bank, Peter Straarup, havde udtalt, at spørgsmålet om det skattemæssige fradrag i forbindelse med erstatningen overhovedet ikke har været drøftet under forligsforhandlingerne.

Det går jeg naturligvis ud fra er en påstand, som ikke står mål med virkeligheden, for jeg forestiller mig ikke, at Finansministeriet har indgået forlig om en sag i størrelsesordenen 300 mio. kr. uden på forhånd at have gjort sig overvejelser om de skattemæssige konsekvenser af